

- پروتکل SCL و سند AACE، هر دو بیان می کنند که در صورت عدم تعیین مالکیت شناوری در قرارداد، شناوری به پروژه تعلق دارد و هر دو طرف (کارفرما و پیمانکار) می توانند از آن استفاده کنند.
- سند AACE این مفهوم را دقیق تر بیان کرده و با ارائه مفهوم "first-come-first-serve" اولویت استفاده از شناوری را مشخص کرده است، به طوری که اولین طرفی که به آن نیاز دارد می تواند از آن استفاده کند.
- نقطه ضعف پیش نویس سند سازمان برنامه این است که صرفاً مالکیت شناوری را به پروژه اختصاص داده اما هیچ توضیحی درباره ترتیب استفاده از آن نداده است که می تواند منجر به سوء تفاهم و اختلافات حقوقی شود.

۳.۵. راهکار پیشنهادی ACEMI در صورت قصد تعیین مالکیت شناوری در قرارداد: یک رویکرد انعطاف پذیر

در حالتی که قرارداد به صراحت مالکیت شناوری را تعیین نکرده باشد، موسسه ACEMI معتقد است که مالکیت شناوری و ذخیره احتیاطی (Time Contingency) باید بر اساس دو عامل کلیدی تعیین شود:

۱. میزان ریسک تغییر در پروژه: اگر پروژه دارای تغییرات زیاد باشد، نیاز به انعطاف پذیری بیشتری در مالکیت شناوری وجود دارد.
۲. وجود یا عدم وجود سازوکار کنترلی برای محاسبه دائمی شناوری: اگر برنامه زمان بندی به صورت دوره ای به روز نشود، عدم شفافیت در میزان شناوری می تواند موجب اختلاف شود.

بر اساس این دو عامل، شش سناریوی ممکن برای تعیین مالکیت شناوری و ذخیره احتیاطی ایجاد می شود که در جدول ۱ درج شده است:

جدول ۱. راهکار پیشنهادی ACEMI در صورت قصد تعیین مالکیت شناوری در قرارداد

سناریو	میزان ریسک تغییر در پروژه	سازوکار کنترلی برای محاسبه دائمی شناوری	مالکیت شناوری	مالکیت ذخیره احتیاطی پروژه
سناریوی ۱	کم	وجود دارد	پروژه	ندارد
سناریوی ۲	کم	وجود ندارد	کارفرما	ندارد
سناریوی ۳	متوسط	وجود دارد	پروژه	کارفرما + پیمانکار
سناریوی ۴	متوسط	وجود ندارد	کارفرما	کارفرما (مشروط) + پیمانکار (با اولویت پیمانکار)
سناریوی ۵	زیاد	وجود دارد	پروژه	کارفرما + پیمانکار
سناریوی ۶	زیاد	وجود ندارد	کارفرما	کارفرما + پیمانکار (با اولویت پیمانکار)

در شرایطی که سازوکار کنترلی برای محاسبه دائمی شناوری وجود نداشته باشد، احتمال وقوع Out of Sequence کردن فعالیت ها و سوء استفاده از شناوری بسیار بالاست، به همین دلیل در این شرایط پیشنهاد موسسه ACEMI آن است که کارفرما مالکیت شناوری را برداشته و به جای آن مالکیت ذخیره احتیاطی انتهای پروژه را به پیمانکار بدهد تا از این طریق به شکل کاملاً مناسبی هم ریسک پیمانکار را مدیریت کند و هم اجازه سوء استفاده به پیمانکار را ندهد. اما این موضوع وابسته به میزان ریسک تغییر در پروژه باید تنظیم شود زیرا در شرایطی که ریسک تغییر پایین است و کنترلی روی شناوری وجود ندارد، دادن مالکیت ذخیره احتیاطی به پیمانکار می تواند دو چالش اساسی ایجاد کند: